

LES UECS, UNITATS D'ESCOLARITZACIÓ COMPARTIDA

Ivan Manzano,
Educador social

Hola sóc Ivan Manzano de professió/vocació educador social i veí de Nou Barris. Fa més de 20 anys que em dedico, primer durant molt de temps amb joves i infants de Verdum, però ara fa ja 4 anys vaig tenir la sort d'aterrar a Ciutat Meridiana, a Cruïlla, i més exactament a la UEC (Unitat d'Escolarització Compartida), un lloc màgic on cada dia tens l'oportunitat de créixer i aprendre coses noves.

Aquí compartim vivències, preguntes, reflexions i experiències de dilluns a divendres amb 18 alumnes. La UEC és una aventura diària on, amb acollida incondicional, escolta, paciència i molt sentit de l'humor, intentem generar un munt

d'espais d'aprenentatge amb metodologies diverses i grups reduïts per tal que tothom pugui avançar al seu ritme, madurar, fer-se gran, i recuperar la motivació pel saber.

A la UEC arriben nois i noies d'instituts d'arreu de Barcelona, amb bagatges a la motxilla complexos i no gaire satisfactoris pel seu procés personal. Els motius de les derivacions poden ser molts, però el moment vital entre 14 i 16 anys, és el mateix: l'adolescència, un moment importantíssim en la construcció identitària, on els adults moltes vegades deixen de ser figures de referència i és en aquest precís moment que han de marxar del seu institut per anar a la UEC, un espai acollidor emocionalment però a la vegada amb una complexitat molt gran en la relació entre iguals.

Tot un repte per l'equip educatiu poder vincular amb ells i per part de l'alumnat, el repte és formar part d'un espai educatiu nou on al principi es descol·loquen i han de canviar hàbits adquirits que ja no funcionen de la mateixa manera.

Un dels principals encàrrecs que tenim per part de l'administració és transmetre coneixements i fer una adaptació curricular de les competències i continguts de l'ESO. Però a la UEC per poder fer-ho, cal posar l'èmfasi en les accions educatives que interpel·len directament a les persones, accions educatives restauradores, empoderadores, orientades a formar millors persones, ciutadans, veïns i veïnes, persones amb valors. Treballem l'esperit crític, la sensibilitat, el respecte als altres...

Això no és sempre fàcil, de fet mai és fàcil, tenint en compte que hi ha molts joves que arriben trencats o en situacions de conflictivitat i vulnerabilitat complexes. Però les UEC som com "laboratoris pedagògics" on els alumnes poden aprendre de múltiples maneres. Portem la gamificació a l'aula, treballem per projectes i per reptes, els nostres tallers pràctics més professionalitzadors estan basats en metodologia APS (aprenentatge servei), fem autoavaluació assembleària, considerem el carrer com espai educatiu en medi obert.

Volem #StopLlistesdEspera per tots els infants i joves de Catalunya perquè:

- Quants mesos o anys ha d'esperar el Sergi per tenir un dictamen?
- Quants mesos o anys ha d'esperar la Fàtima per tenir una logopeda?
- Quants mesos o anys ha d'esperar la Júlia per poder anar al CSMIJ?

Tot això és meravellós, però a vegades apareix una part més fosca. Malgrat la dedicació i complexitat que requereix la nostra tasca, sembla que a la UEC naveguem a contracorrent per tal de lluitar contra la incertesa d'haver de guanyar una licitació cada dos anys per tal de tenir continuïtat, les derivacions dels alumnes que no sempre són les més encertades per aquest recurs, les dotacions econòmiques minses, la falta de reconeixement per part d'alguns sectors de l'ensenyament, etc. Aquesta suma de contrarietats fa més difícil la nostra tasca principal que no és una altra que ajudar i acompanyar a nois i noies que busquen crear el seu camí i trobar les condicions i motivacions necessàries per formar-se i aprendre.

Com diu una gran amiga, Xus Martín, en un dels seus llibres: "Educar-se és de valents" i les UEC estan plenes de persones valentes, educadors i joves que creixen i fan camí plegats.

#StopLlistesdEspera
#InclusivaAmbGaranties